

Aká je úroveň knihy Korán?

William Kilpatrick

14. októbra 2020 ✝ Spoločnosť ✝ Islam

Postoj kresťanov: „Oni majú svoju svätú knihu a my máme svoju a všetky sväté knihy je potrebné rešpektovať“.

Mnohí kresťania si osvojili multikulturalistický prístup, že „všetky náboženstvá a tradície sú v podstate rovnako platné“. Keď Ajatolláh Chomejní vyniesol trest smrti nad Salmanom Rushdiem za jeho nelichotivý portrét Mohameda, Osservatore Romano kritizovalo Rushdieho, že urazil milióny moslimov.

Keď kresťania chcú preukázať voči moslimom skutočný rešpekt, musia byť vernejší svojmu presvedčeniu. Je najvyšší čas prestať predstierať veľkú úctu voči knihe, ktorú väčšina z nich nečítala, a ktorá výslovne popiera základné dogmy ich vlastnej viery. **Je najvyšší čas prestať sa znepokojovať nad urážaním moslimských citov a začať si robiť starosti o ľudí - a medzi nimi mnohých moslimov - ktorí v mene tejto knihy sú prenasledovaní, potupovaní a vraždení.**

Korán je považovaný za Alahom doslova diktovaný doslovný text daný Mohamedovi, aby ho tento recitoval svojim nasledovníkom. Moslimskí teológovia nemajú slobodu klásť si otázky, aké môžu kresťanskí teológovia.

Korán je extrémne defenzívny pokiaľ ide o jeho vlastnú autenticitu

Korán 10:37,

Tento Korán nemohl být vymyšlen nikým kromě Boha; a byl seslán, aby potvrdil pravdivost dřívějších zjevení a aby objasnil Písmo, o němž pochyby není a jež od Pána lidstva veškerého přichází.

4:82, 11:13, 12:112, 21:5, 32:1-2; ...

Korán je plný upozornení o svojej autenticite. Takýchto pasáží sú v Koráne stovky. V Koráne prvá súra (= kapitola) po exordiu začína slovami: „Táto kniha, niet pochyb o nej, že je správnym usmernením ...“ = O tej knihe sa nesmie pochybovať“

Ako je to s defenzívnosťou Biblie?

Kontrast oproti Koránu, Kniha Gn začína slovami: „Na počiatku Boh stvoril nebo a zem“ ...

Autor knihy Genezis má na mysli Boha a jeho stvorenie; autor Koránu má na mysli **svoju knihu**. V Starom zákone je síce mnoho pasáží začínajúcich slovami: „Takto hovorí Pán“, ale v Koráne je otázka autenticity hlavnou starosťou autora. Autenticita Koránu je však **jednou z centrálnych tém Koránu**. To sa nedá povedať o Biblii či o niektorých jej jednotlivých knihách. Takáto ustarostenosť o vlastnú autoritu prezrádza základnú neistotu buď zo strany Alaha alebo Mohameda. Preto je výrazný rozdiel medzi „Tak hovorí Pán“ v Biblii a „Toto nie je vymyslený príbeh“ v Koráne, pretože to druhé prezrádza defenzívnosť, ktorá sa nehodí

na Pána vesmíru.

V Koráne je viac priestoru venovaného zdôvodňovaniu zjavenia než základu samotného zjavenia. Obsah zjavenia je chudobný. Podľa Christophera Hitchensa: „V učení niet ničoho, absolútne ničoho, čo by zdôvodňovalo takúto aroganciu a sebavedomie.

Človek nemusí byť veriaci, aby vedel posúdiť, že Nový zákon je úplne iný než Korán pokiaľ ide o obsah a štýl. Evanjelisti nám ustavične nezdôrazňujú, že ich rozprávanie nie je vymyslené. Tón Nového zákona nie je tónom tých, ktorí sa cítia neistí o svojom poslanstve.

Mohamed je **obsesívne ustarostený svojou autoritou** a to dokonca až tak, že bráni svoje duševné zdravie: 7:184; 81:21; 52:29. Kumulatívnym efektom všetkých týchto tvrdení, že Mohamed nie je blázon a výmyselník, je zasiatie pochybností o ňom. Je jasné, že ustavičné opakovanie, že Korán je autentickým zjavením, toto tvrdenie nepotvrzuje. Pre moslimov jedným z hlavných dôkazov božskej inšpirácie Koránu je jeho údajne nenapodobiteľný štýl. Tvrdia, že Korán je literárne veľdielo, ktoré by negramotný kupec Mohamed nedokázal napísať. Korán samotný tvrdí toto: „urob podobnú kapitolu“ (2:23). Táto výzva je opakovaná v niekoľkých veršoch. Čiže Korán musí byť Božie slovo, pretože iba Boh by to dokázal tak dobre. Aby sme boli objektívni, Korán zďaleka nesiahá na veľkú literatúru.

Je pravda, že preklad môže značnú časť ochudobniť, ale čo asi mohol ochudobniť preklad koránskeho verša, ako je napr: 33:50

Proroku! Dovolili jsme ti manželky tvé, jimž jsi dal obvěnění, a ty, jichž zmocnila se tvá pravice z těch, které ti Bůh dal jako kořist, a dále tvé sestřenice z otcovy strany a tvé sestřenice z matčiny strany, které se s tebou vystěhovaly a každou ženu věřící, jestliže se sama darovala prorokovi, chce-li se s ní prorok oženit – a to je výhradně pro tebe, nikoliv pro ostatní věřící. A víme dobře, co jsme jim již uložili ohledně jejich manželek i těch, jichž zmocnily se pravice jejich, aby na tobě nebylo viny. A Bůh je odpouštějící, slitovný.

Nech bude tento verš akokoľvek majstrovsky preložený, je to stále **veľmi biedny text**.

Pripusťme, že aj niektoré pasáže Biblie sa môžu zdať nudné a didaktické. Ale toto nie je problém pre kresťanov – tí netvrdia, že Biblia je doslovným diktátom od Boha.

Hoci evanjeliá boli napísané šesťsto rokov pred Koránom, znejú oveľa bližšie nášmu veku než Korán. Porovnajme akýkoľvek dialóg Ježiša v Novom zákone s Ježišovými údajnými výroky uvedenými v Koráne. Ježiš v Novom zákone má uveriteľné rozhovory s uveriteľnými ľuďmi. Korán má formulkovitý štýl.

Pokiaľ je nejaký literárny „zázrak“, tak ním je práve Nový zákon. Podľa C. S. Lewisa: „Evanjeliá sú realistickou prózovou fikciou, aká nikdy neexistovala pred 18. storočiami“. Keď vstúpíte do evanjelií alebo Skutkov apoštolov, vstupujete do zmeneného sveta.

Mnoho pasáží Starého zákona vysoko presahuje Korán – napr. žalmy, scéna suchých kostí Ezechiela 37, Jób, Veľpieseň lásky, živé proroctvá Izaiáša. V Koráne nie je nič porovnateľné s dojímavými scénami v evanjeliách. Alebo otváracia pasáž v Jánovom evanjeliu: „Na počiatku bolo Slovo...

Nevdôjak sa vynára otázka, ako je možné, že rôzni svätopisci sa dokázali tak pekne vyjadriť na rozdiel od Alaha. To, čo je v Koráne originálne, nie je hlboké a čo je hlboké, nie je originálne. Slová sv. Jána: „Boh je

láska a kto ostáva v láske ostáva v Bohu“ (1 Jn 4,16) sú úplne mimo úroveň, na ktorej pôsobí Korán. Rovnako tak hlboké úvahy sv. Pavla o vzťahu medzi prirodzenosťou a milosťou, vzťahu medzi hriechom, zákonom, slobodou.

Ježiš vystupujúci v Koráne je absolútne nezaujímavá osoba. Hoci je opísaný ako veľký prorok, v Koráne iba šesťkrát prehovoril, a aj to veľmi krátko, a **len preto, aby popieral, že je Boh!** A slovám, ktoré akože vyslovuje, chýba absolútne akákoľvek hĺbka a originalita. Ježiš Koránu nechodí na svadbu, nechodí chytať ryby s učeníkmi, ani sa neobklopuje deťmi. Prakticky nemá nijaké ľudské interakcie a to, čo hovorí, je formálne a repetitívne. **Je skôr hlasom bez tela než osoba.** Zdá sa, že Ježiš v Koráne má iba jeden účel: **aby diskreditoval tvrdenia kresťanstva v prospech islamu.** Otázka: Čo však Korán zjavuje? Podstatnou vecou v zjavení je, že zjavuje niečo, čo ľudia nevedeli, a čo si ani nevedeli predstaviť – ako napr. tvrdenia Krista v evanjeliách. Kristove tvrdenia v evanjeliách sú prekvapivé a nečakané. Evanjelium bolo mimo existujúceho rámca. Je dôvod, pre ktorý posolstvo evanjelia je nazývané „dobrou správou“.

Korán však prakticky nepridáva nič k existujúcim zjaveniam. Vypožičiava si zo Starého zákona, z Talmudu, z apokryfných kresťanských zdrojov a zo spisov zoroastriánov a hinduistov. Mohamed bol dosť úprimný, keď povedal 8:31

A když byla jim přednášena znamení Naše, řekli: **“Tahle už jsme slyšeli, a kdybychom chtěli, mohli bychom říkat podobné věci, vždyť to není nic jiného než povídačky starých!”**

V Koráne nachádzame známe príbehy o Adamovi a Eve, Noemovi a arche, Jozefovi a jeho bratoch, Mojžišovi a Áronovi, Jonášovi a veľrybe. Sú povedané síce v odlišných verziách, nič podstatne nové však neprinášajú. Ani opis raja nie je nový – nachádza sa v gréckych, hinduistických a zoroastriánskych spisoch.

Čo je teda v Koráne akože nové? Mohamed je Boží najväčší a záverečný prorok. Opäť a opäť je čitateľ napomínaný „Uver v Boha a Jeho proroka“ a „Poslúchaj Boha a jeho proroka“. Všetko ostatné bola pripomienka, nie zjavenie.

Potom je mnoho sekundárnych „zjavení“ týkajúcich sa modlitby, postenia, povinnosti charity, jeho vzťahy s jeho manželkami. V Mohamedových časoch to nebolo nič nové o modlitbe, pôste, almužne, pútiach a polygamii. Keď je Korán Božie záverečné a plné zjavenie, prečo tak málo toho mal čo povedať? **Prečo tam chýba hĺbka?**

Problémom však nie je len nedostatok originality v Koráne. **Koránu chýba aj koherencia.** Nemá začiatok, stred a koniec. Je zoradený podľa dĺžky kapitol, pričom najdlhšia je prvá a najkratšia posledná. (!) Preto Korán skáče hore dolu medzi rozprávami o Ježišovi, Mojžišovi, Jozefovi, Abrahámovi a Noemovi, akoby tieto osoby žili v časovej blízkosti a neboli oddelené stovkami, ak nie tisíckami rokov. Napr. v jednej súre (= kapitole) (Jonáš) rozprávanie zahŕňa stvorenie, Mohameda, Ježiša, Noema, Mojžiša, Árona a nakoniec Jonáša. Okrem toho podivné umiestnenie príbehov a osôb spôsobuje, že sotvaktorý príbeh je plne rozvinutý. Sú to skôr fragmenty príbehu. Chýbajú tiež logické prechody medzi epizódami. Príbeh by mal mať smer a epizódy musia byť súčasťou príbehu, napomáhať jeho rozvíjaniu. Moslimskí apologéti na to odpovedajú, že Korán je (skôr) *súbor kázní než organizovaná história*. Ale aj na tejto úrovni chýba Koránu koherencia. Keď počúvame kázeň, očakávame, že jej koniec bude nejako súvisieť so začiatkom. V

Koráne tomu však takto často nie je. Keď si myslíte, že by mala existovať nejaká logická súvislosť medzi odsekom 1 a odsekom 2, potom iba ťažko budete sledovať Korán.

Keď ste Pánom Vesmíru alebo jeho prorokom, zrejme nie ste povinný spájať svoje myšlienky. Napriek tomu apologéti islamu rozvinuli elegantné vysvetlenie pre diskontinuitu Koránu. Jedno podáva Malcolm Clark, autorita v oblasti komparatistiky náboženstiev: “Korán je ako montáž rôznych obrazov alebo kaleidoskop, v ktorom sa rôzne prvky vracajú a opakujú v odlišných usporiadaniach”. Toto je jeden zo spôsobov, ako to charakterizovať.

Nech sa to budeme snažiť akokoľvek vysvetliť, predsa len sa neubránime myšlienke, **že islamský Boh sa mohol posnažiť aj lepšie**. Kto verí, že Korán bol diktovaný Bohom, má problém vysvetliť, **prečo Stvoriteľovi vesmíru chýbalo, tak sa zdá, trochu literárnej zručnosti**, tzn. cit pre rozprávanie, sekvenciu, kompozíciu a drámu, akú očakávame od uznávaných ľudských autorov. Áno, v Koráne sú aj pekné pasáže, ale ako cvičenie v literárnej kompozícii by toto dielo nespĺnilo ani požiadavky na zápočet v 1. ročníku štúdia literatúry.

Moslimovia sú podráždení, ba až nahnevaní, keď (podľa nich) niekto uráža Alaha, ale **vari nie je urážkou Alaha, ak mu je pripisovaná taká chaotická kniha?** Keď sa nejaký imám diví, prečo sa celý svet ešte nevydal na cestu islamu, mal by vedieť, že Západniari vnímajú Korán nie ako Veľký skok vpred, ale ako Veľký pád vzad.

Pokiaľ ide o obsah i koherenciu Koránu, ani zďaleka nedosahuje úroveň, akú židovsko-kresťanská civilizácia očakáva od písomného zjavenia. To, že toto mnoho moslimských klerikov nevie, je možné čiastočne pripísať efektívnosti multikultúrneho diktátu, ktorý bráni západným učencom vo vytváraní potenciálne nepríjemných a trápnych porovnaní.

Sú enormné rozdiely medzi židovsko-kresťanským zjavením a Koránom. Ak je podľa ateistov aj kresťanské zjavenie vyfabrikované, je vyfabrikované oveľa lepšie. Napríklad napĺňa proroctvá, o ktorých Korán iba tvrdí, že je ich splnením.

Korán 10:37

Tento Korán nemohl být vymyšlen nikým kromě Boha; a byl seslán, aby potvrdil pravdivost dřívějších zjevení a aby objasnil Písmo, o němž pochyby není a jež od Pána lidstva veškerého přichází.

Korán však absolútne nič také nerobí! Nič také v ňom nie je, čím a kde by potvrdzoval proroctvá uvádzané v Starom zákone alebo Novom zákone. Azda okrem sľubu, že Boh pošle prorokov (hoci nie Arabom). Na rozdiel od Mohameda, Kristov život je splnením mnohých proroctiev. Kristus je opísaný ako nový Adam, ktorý odstraňuje kľatbu prvého Adama (*1 Kor 15*), Abraháмова ochota obetovať syna je predzvestou Božej ochoty obetovať svojho Jednorodného syna (Hebr 11,17), a ako v Izraeli boli zachránení baránkovou krvou na verajach dverí, tak ľudstvo je spasené Kristovou krvou (*Zjv 7,14*); Kristus je muž bolesti, ktorý bol umučený za naše hriechy (Iz 53:3,5,6); Kristus je dobrý Pastier predpovedaný v 23. žalme atď. Kristov život potvrdzuje skoršie Písmo.

Preložené s miernymi úpravami textu podľa knihy Christianity, Islam and Atheism: The Struggle for the Soul of the West, s aktualizovaním niektorých informácií a zverejnené so

súhlasom autora.

1. časť

2. časť

3. časť

4. časť

URL adresa článku: <http://christianitas.sk/aka-je-uroven-knihy-koran/>